

Tu poți avea o viață fericită

Secretul liniștii lăuntrice în împrejurări potrivnice

Versete călăuzitoare: Filipeni 4.6; Matei 11.25 / Luca 10.21

Filipeni 4.6: Nu vă îngrijorați de nimic, ci, *în orice*, faceți cunoscut lui Dumnezeu cererile voastre, prin rugăciune și prin cerere cu mulțumiri.

Luca 10.21 / Matei 11.25: În același ceas, Isus S-a bucurat în duh și a spus: „Te laud, Tată, Domn al cerului și al pământului, pentru că ai ascuns acestea de cei înțelepți și pricepuți și le-ai descoperit pruncilor; da, Tată, pentru că așa a fost plăcut înaintea Ta.

1 | Exemplu pentru noi

Când Domnul Isus ne îndeamnă să fim recunoscători în orice situație, El nu așteaptă de la noi nimic din ceea ce nu a făcut El Însuși. Nu ar trebui să uităm niciodată că El a fost încercat în toate privințele, la fel ca și noi. Observă cum a reacționat El când a fost pus la încercare de generația împietrită, chiar și după toate faptele Sale de dragoste și minunile magnifice: „Te laud, Tată, Domn al cerului și al pământului, ... Da, Tată, căci așa a fost plăcut înaintea Ta” (Matei 11.25,26). Iar în Luca 10.21, unde este consemnat același eveniment, găsim de asemenea că s-a consemnat: „În același ceas, Isus s-a bucurat în duh”.

Ca întotdeauna, în aceste încercări, El a văzut mâna Tatălui Său și L-a auzit pe Tatăl Său spunând: „Aceasta este de la Mine”. El a recunoscut că Tatăl Său are putere asupra cerului și a pământului, și așa S-a supus cu recunoștință și de bună voie rânduielilor Sale în aceste împrejurări dureroase. Când ne supunem Tatălui nostru, vom găsi și noi o mare ușurare în împrejurările îngrijorătoare și, de asemenea, o putere reînnoită în sufletele noastre.

Dacă nu suntem înclinați să răspundem și să spunem: „Mulțumesc, Tată”, aceasta dovedește doar că voința noastră nu este supusă voinței Sale. Nu vrem ca El să facă ce vrea cu noi, așa că ne supărăm, ne plângem și ne facem și mai nefericiți.

În toate împrejurările tale de viață nu uita: noi reacționăm față de Dumnezeu care ne vorbește prin aceste împrejurări. Reacția noastră poate fi: „Îți mulțumesc, Tată, pentru că pare bine în ochii Tăi”. Sau am putea spune: „Tată, nu-Ți voi mulțumi pentru că nu vreau ceea ce pare bun în ochii Tăi”. Ne-am putea gândi: „Nu I-aș spune niciodată așa ceva Tatălui meu ceresc.” - Dar atunci când ne supărăm și ne plângem de împrejurările noastre, reacția noastră nu are alt sens pentru Dumnezeu decât acesta.

Când vom descoperi secretul Domnului despre cum putem să ne bucurăm în împrejurări potrivnice și dureroase, vom găsi odihnă pentru sufletele noastre. El Își avea bucuria în voia Tatălui. Și noi vom găsi bucurie atunci când vom renunța la voința noastră pentru voința Lui. Dar trebuie să o practicăm, pentru a vedea ce schimbare minunată va aduce. Împrejurările

noastre dureroase s-ar putea să nu se schimbe, dar vom vedea un curcubeu în nori și vom auzi un cântec în noapte.

Poate că Tatăl nostru a rânduit împrejurările noastre dificile doar pentru a ne învăța să ne supunem voinței Sale și să spunem: „Facă-se nu voia mea, ci a Ta”. Dacă este așa, El va schimba împrejurările noastre în consecință, atunci când scopul Său va fi îndeplinit.

Domnul a găsit pace în mijlocul ispitelor, prin aceea că S-a supus lor și a mulțumit Tatălui Său pentru ele. Și noi vom găsi pace, dacă vom face la fel. Nu există altă cale. Nu putem obține pacea dacă ne îngrijorăm sau ne plângem. Cu cât ne supunem mai mult voinței Lui, cu atât mai mult vom avea parte de bucuria și pacea lui Hristos în sufletele noastre.

2 | Să învățăm de la EL

Când Domnul spune: „Învăța-ți de la Mine”, este ca și cum ar spune: „Știu despre ce vorbesc. Eu sunt Creatorul tău, care a devenit Răscumpărătorul tău. Nu te lăsa înșelat de propriile gânduri sau de părerile oamenilor. Învăță de la Mine și veți găsi odihnă. Dar jugul voinței proprii și al păcatului este împovărat de conflicte și de captivitate.”

Ne-ar împovăra oare Creatorul și Răscumpărătorul nostru iubitor în mod intenționat, dacă am supune voința noastră voinței Sale? Bineînțeles că nu! Ca exemplu desăvârșit, Isus S-a supus Tatălui când a spus: „Tată, ... - dar nu voia Mea, ci voia Ta să se facă!”. (Luca 22.42). Noi suntem chemați să facem la fel: „Vă îndemn deci, fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu, aceasta este slujirea voastră înțeleaptă. Și să nu vă conformați veacului acestuia, ci fiți transformați, prin înnoirea minții voastre, ca să deosebiți care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită” (Romani 12.1,2).

Voința noastră este încăpățănare, dacă ea nu a fost predată lui Dumnezeu. Iar încăpățănarea este rădăcina tuturor păcatelor, necazurilor și tristeții care au venit vreodată în viața noastră. Nu te lăsa înșelat: nu diavolul, nu ceilalți oameni sau împrejurările noastre aduc tristețe în viața noastră, ci încăpățănarea. Dar Fiul lui Dumnezeu a venit în această lume pentru a face voia Tatălui Său, în dragoste pentru noi, pentru ca noi să avem odihnă și bucurie. O voință supusă lui Dumnezeu este ușa spre bucurie.

Titlul original: „Example for Us”, „Learning from Him”

Tradus din: *You Can Have a Happy Life*

Sursa: www.stempublishing.com